

Reflex 6. årg. nr. 21, marts 2013 57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives i PDF-format. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjekter med lyd/filmklip. Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2013, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
<http://57nord.dk/tidsskrift.php>

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

- 2 Leif Achton-Lynegaard (sidst med i nr. 20)
- 3 Daniel Boysen Pedersen (første gang med i Reflex)
- 6 Peter Dyreborg (sidst med i nr. 19)
- 7 Don Key Shot (sidst med i nr. 20)
- 8 Bar de Dunst (sidst med i nr. 19)
- 9 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 20)
- 11 Poul Lynggaard Damgaard (sidst med i nr. 20)
- 13 Luchessi Montecillo (sidst med i nr. 20)
- 15 Søren Gehlert Schmidt (sidst med i nr. 19)
- 19 Miroslav Holub - oversætter: Tommy Flugt (begge første gang med i Reflex)
- 20 Tommy Flugt (første gang med i Reflex)
- 23 Jasmin S (sidst med i nr. 11)
- 26 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 20)
- 27 Kristine Sejr (sidst med i nr. 19)
- 30 Anni Birgit Sørensen (sidst med i nr. 20)
- 33 J Nyd (sidst med i nr. 20)

Artikel

- 18 Tommy Flugt *Om Miroslav Holub*

Grafik

Forside Jan Nygaard
Kolofon Kell Ivan T Thygesen
Bagside Jan Nygaard

Indlejrede medier

Sider som har 'højttaler-ikonet' indeholder lydsekvens
Kan afspilles i Adobe Reader 9.0 og nyere

CYKLUS

Fiskeskælbeklædte elefanttorso på stylder
med skaldet fuglehoved i rune stenens
mangefarvede kalkmaleri.
Sølvgrene dekorerer galocherne ved ind-
gangen i en kaskade af lys indfald.
Velkommen til den ny verden hvor livets
gåde ikke er et mysterium.
Hvor hunden er herre og hvor menneskene
strejfer rundt i skovene som vilde ulve.
Krybende på alle fire med savlet dryppende
fra tandløse blodige gab.
Fortiden er fremtiden frem i tiden med zig zag
lyn for de tomme øjne.
Tidens betændelsestilstand er fremskreden
der er allerede gået koldbrand i såret.
Brudstykker samles i nye mønstre til en u-

virkelig virkelighed der ligger lige for.
Hvem kysser jorden med åbne øjne for
frugtbarhedens gaver.
Det ufødte barn arver pesten som dåbs-
gave ved fødslen.
Fædrenes lig flyder i havnen før de synker
til bunds for at rådne væk
i glemselens vande.
Ragnarøk er tidens svøbe det skal være
skidt før det bliver godt.
En dag under en sort sol vil spirende liv
uden sygdom bryde jordens skal
for en ny æra.
Elefantfossilet med styltebenene og fugle-
hovedet vil blive gravet frem og
udstillet i en glasklar montre.

Du fortsatte

Klarinettens kys slår som lyd
nattefryd, bildyd og dit liv
der svæver gennem lugten af røg
minder fra en død person
der kribler i din hjernesæk
ord på blæk, sort, ugjort
papirets blanke overflade; efterlader
dig tom

Byens lommer er hullede som løfter
dagshåb, barkedåb og din fortid
der slører dine prøvede nerver
minder om fragmenteret mening
der flår dig fra forstanden
drukne i vin, krampe, skrigende
på papirets forsvundne ord; snyder
dig frem

Lykken er en katastrofe

Du fortsatte

->

<-Her er jeg

Her er mit navn
i søen
døende
dog
syngende

Ord der flyder gennem gaden som flammer
et liv af gamle minder
En dør der åbner, mens lyden risler som søm
den trængende bliver fasttømret til en drøm

Et billede af byens lys printer sig selv som slukket mørke
- oplyst af en nysgerrig trang til at finde et hjem; os,
kaos og biler i baggrunden
lyden af asfalt i naturens rytmiske dissonans

En alkoholiker kommer dansende i en regn af forfald
- han har givet afkald på et liv, han engang levede.
Drømmen om tilstedeværelse. Drømmen om at blive mere end
en skikkelse. Tidens tørke bliver slukket i en flod af
ingenting. Tingene tårner op omkring, men ingen steder at
gå ind.

Trofast tegner lynet et billede på himmelen; torden.
Udslettelse af idealer og tanketalere - kun et åndedrag.
Det første åndedrag og den første berøring, derefter en
følelse af ingenting. Melankoliens rødde er større end
forelskelsens tørre tårer. Det er lettere at drukne.

Et billede på en genial sjæl hænger i et tomt rum; gennem
en fornemmelse blomstrer en forelskelse - foden fastglemt
i fortiden, den snublende tanke der triller gennem
landskabet mere flygtig end vinden. Bladet ligger forladt.

En rødlig stråle, det er morgen, morgenrøden giver
bjerget årsag til at ånde lettet op. I en isoleret hule
er begyndelsen til en leg, levet og oplevet, nyt som et
spædbarn, hjulet ruller gennem en tone.

Det er min dag, mens solen falder mod søen hvor intet gror
- alt hvad flammer kan fortælle er en hjælp for mit hjerte.
Pladsen vokser.

Kun ord står tilbage, når mit liv er forbi: navn.
Beskæftigelse. Bekræftelse på en gade af død. En
betrædelse af bestræbelser efter omdømme; ord på en plads,
hvor alle går forbi, men ingen står stille. Begynderfejl.

Ord der flyder gennem gaden som flammer. Tåren triller fra
en menneskekind og det er her forelskelsen sætter ind.
Lykken er ikke til at måle i et udtryk.

Følelser skifter mere end lyden af et glas der knitrer og
klirer.

Alt bliver samlet, når ingen kigger. Trofast tegner livet
sig på nethinden; minder kravler rundt i blodet og hænger
i luften som den konstante påmindelse: livet lakker mod
enden, men hvilken slutning kan det ikke blive?

Nu går vi i gang.

NU går vi gang.

Dette er begyndelsen, fødslen på en brand, der brænder
folk fast i en mærkbar forelske.

Tidevandet ta'r ingen fanger. Tidevandet er tung i tanker.
Under tidevandet findes kun tilfredshed. Ta'r du med, eller
skal jeg gå alene?

Ord uden bevægelse

Grønne tanker, blå sange, menneskehuse uden klange
Ord uden bevægelse

Grønne tanker, blå sange, menneskehuse uden klange
spurveskrig, barneflig, neonrækker af bogstaver
åbent, lukket, åbent igen; natteblamage og morgenensom
byens bygninger, naturens naturlighed, ingen fred -
virkelig kærlighed, hjertebanken, tosomhed.

Røde drømme, hvide stolper, en altan med majskolber
børnetale, evig svale, røg fra lunken smøg
smerte, glæde, smerte igen; morgenfred og nattelarm
havets herlighed, skovens stilstand, kom glæde -
tankeliv, tankelevn, tankespind, totalitet.

Asket.

Sort isolation, gule tænder, livet glider fri af hænder
glædelys, glædekys, kun en række ord i mængden
lev, dø, lev igen; bekymringsfri og bekymringsfald
undergrundens folk, velfærdets vindere, LIGHED -
virkelig kærlighed, hjertefejl, ordfred.

Livets gemmested i sætning. BANG.

KAMERAOVERVÅGNING

**Da vi har erfaret at rullerne med
aftørningspapir stjæles fra
kabinerne, vil videooptagelserne
af dette fremover blive afleveret
til politiet, sammen med
anmeldelse af forholdet.**

**Det er desværre til gene for vore
kunder at der mangler papir i
kabinerne.**

Med venlig hilsen TROPIC SUN.

Hærværks id

jeg har taget dope
jeg har røget hash
taget syre og base
med ren samvittighed
og nu tager jeg alkohol
det tager livet af mig
for jeg drukner
i mængden

jeg så lyset
jeg følte mørket
og synliggjorde det
med ren samvittighed
dog nu ligger jeg på is
det tager livet af mig
at måtte leve livet
i gråt i gråt

jeg har været familiefar
jeg har en kæreste
men stadig gift
med ren samvittighed
nu prostituerer jeg mig
det tager livet af mig
at være isoleret
alene fri

Når jeg i spejlet
står bag baren
ligger dansegulvet
bagved mig
vi sipper og kloger os
min ven og damen
retter kavalergangen til

Bartenderen blinker
med cocktailglasset
så jeg overvejer
at tørne ud
og lade min ven være
stolpen til hvem
jeg tøjrer min hest

Anna Præst daktyler
løber fra hovedet
til ben som lever
sit helt eget liv
med vågne øjne
et bytte spottes
derpå knibes sammen

GOLDEN YEARS

Med blottede fødder
jeg bestiger
det glohede gulv
iblandt de rapfodede
sansende
stjernelys gyde
det spejlblanke rum

Nu en dejlig sang
til en dejlig dreng
lyder det fra Randi
der sporer skiverne
og alles øjne rettes
hvor fødderne taler
go-do-the-fan-dan-go

Drinks flyver fermt
fødder flyttes
arme omarmes
og tiden ophører
byttet er byttet
for en dansende Shivas
mangehændede gestik

Da ud af dansen
drengen danser
søgende ved baren
sin ventende ven
æselstødet var redet
det samme damen
i fælles forståelse hjem

Tilbage foran baren
hans triumf føles
min egen er røget
dog – vi lever
gennem hinanden
og alene ej scorer
jeg noterer en assist

Benløse fluer

Da jeg tog afsted
var jeg bevæbnet med
GPS, kort, Google Earth,
kontaktadresser og
en lang liste over
hvad jeg var

Hvem jeg er var
den første udfordring
jeg mødte udenfor døren
fra to ventede taxaer
og jeg måtte sætte
det første flueben

Kommer du snart
spurgte hun spontant
du ved ingen venter evigt
når natten er ung og
jeg greb til og satte
det andet flueben

Ud af vognen
ud på fortovet alene
for at finde knækfliser overalt
hvor hver revne kostede
en tabt horisont og
det tredje flueben

Du vil hjælpe mig
over de skrammede
skorper som tårner sig op
på mine blødende knæ
og kræver jeg ofrer
det fjerde flueben

Med det sidste ben
forsvandt muligheden for
at bevæge sig mere end hvad en
tobenet krop kan pålægge
pergamentstynde
fluevinger

Arnestedet

Inderligheden skifter

Mange strålende veje
undertiden blanke i tiden.
Retninger indkapslet for fremtiden,
iscenesat i smuldrende oktaver
fundet i fordybelsen.
Alle bygninger er udenfor
i forsøget på at skrive trykket
ud af verdenshistorien.

Et stempel i tunge tåger.
Mørket forvalter forvandlingen
i farten, hjørner markeret ved
mure, bygget ud af presset, som
før var intet. Igen er et andet
sted markeret i kindbenenes
fæstnede tænder under
transporten af maskiner.

Knudepunkt

Ja, jeg løser mig på dit system.
Nu skal du virkelig holde fast, hvis
det er det du vil ind til. Du har skærmet
dig så godt af, at du næsten ikke kan tage det
hvide næsehorn fra mig. Et glas vand før savannen.

Ud til kanten

Boks sepia gennem floderne. Slangen afvikler kurverne.
De østlige egne som del af en kugle splintret mellem
hænderne. Ørkensøerne skriger efterklang mod hyænerne.
Roden til alt i hjerte. Problemer, hvidt. Blikket snøres.
Kroppen fylder himlen op.

DEN SØGENDES ILD

Livet leves umærkeligt fuldendt svøbt i ordløs mystik,
som en ansigtsløs elsker bringer nye begyndelser myriader af små glæder,
forløsende erklæringer kurtiserer med mit hjertes inderste længsler
der har flydt som en formløs masse gennem årenes rejse,
og den elsker jeg søgte som den sidste brik i et puslespil
var et stykke af en drøm jeg havde forlagt i min glemsel,
mellem spredte fotografier af passerende momenter
momentant forblændende spændt udover spæde nethinder,
famlende fingre rækker udover krop og sind mod en destination,
en essens, ubegrænset af kødets forfaldelighed, en skønhed,
en melodi der skal synges, forædles, ernæres, beriges og deles
med kirsebærblomstens erkendelse at intet varer ved.

Min glæde, min sorg, ekstremer der skal tømmes og nydes som de går hånd i hånd,
uden binding, som sjælefrænder der hvisker blidt i fordybelsens erindring,
visket bort og båret med tidens ocean, der vugger sine arme om hver sine skabninger,
der flyder med dets pulserende budskab.

Jeg er din og du er min i evighedens slægt
altid forbundet gennem livets røde tråd,
der animerer disse bevægelser vi er i eksistensens symfoni,
den elskede og elskereren forenet i en undefinerbart nuanceret singularitet.

Hør denne bekendelse fra din tjener, din søster, din sags sidemand,
blod af din moder, frænde af din fader,
kære broder du kan ikke falde med dit hjerte på rette plads, som er din trone,
kronet med din sjæls ubevægelige styrke er du den frelser vi søger
når du finder stemmen der ikke skærer,
men værner om den kerne der var givet som en gave til os alle ubetinget i dette vores have,
har du modet, har du æren er dit arbejde fuldbyrdet i dit eksempel med løftet hage og klart sind.

Min søster, min vogter, kød af kød uden ord er du templet og porten
til drømmenes sanselige virkelighed,
erkendt og ubestridt er du den stamme hvorfra vi vokser,
når du kerer om dit blomstrende væsen som den skat du er,
og med din lidenskabs flamme holder stand med ret der er din sande ægtefælle.
Friheden i sandhed er det glimtende lys der aldrig slukker den umættelige søgendes ild.

Bille

En lille bille. En lille bille kom rejsende under bordet på et hotel i Malaga. For helvede, hvor jeg savner dit hår! For helvede, for helvede!

Billen skubber en lille gevinst foran sig. Den fedladne mand ved bordet fylder sig med pizza. Gevinsterne hober sig op. Noget mørkt og forstyrrende giver genskær i billens panser.

En uvelkommen lyd. Lyden af vild hund. Vild, stinkende, sortblå hund. Åh, billeædende hund! Du har spredt gevinsterne og omringet den uskyldige blankskjoldede.

Oven over dramaet bøvser den runde mand. Den fæle stank. Han savner dit fucking hår! Hvad er det?

Billen stikker af gennem genveje i belægningen. Hunden råber op som en uønsket kavalier.

Med små stykker pizza i håret ligger du stadig i flyverskjul.

Lad Spanien mærke din røst!

Hinandens alibi

Også efter stormen kommer der en ny, svær dag. De går rundt i afbrændte skove med ilden i hælene. De er små Under Evighedens Synsvinkel, de er små ved synet af sig selv.

På et tidspunkt holder de hinanden i hånden, noget hænger sammen, noget hænger ikke sammen. Det, der hænger mindst sammen, er nerverne og troen på en fremtid. Trish begynder umotiveret at græde. Tårerne triller ned langs beskidte kinder.

Celia trækker den store kuffert nu. Hun har ikke kræfter til at græde. Nogen gange er det som om himlen er helt sort, det, der trænger igennem, er bare mere sod.

Trish hjælper med at trække kufferten én kilometer. Hun stopper for at massere sine arme. Det var hende, der trak det store læs i går.

Først nu opdager de, at de befinder sig i et timeglas med kunstig belysning og svedne sider; engang stod der et stearinlys.

Engang foldede det hele sig sammen til en plan.

 Forlaget Berg Badstue

Søren Gehlert Schmidt (f.1971) debuterer i marts 2013 med digtsamlingen Sytten Farvel.

Den bestilles via **Forlaget Berg Badstues** hjemmeside
www.bergbadstue.dk/SytenFarvel.html (QR til højre nederst)

Se forfatterskabet her: www.iwroteforluck.dk (QR til højre øverst)

Flyt ind i mit arsenal, hvis du har glemt farvel, hvordan, ætsninger. Det minder meget om kommandocentralen, nødudgangen er malet på.

Forlaget Berg Badstue, Annebergvej 63 · 9000 Aalborg · +45 23 95 39 13 · info@bergbadstue.dk

issuu.com/57nord
Reflex & Afvigelse på iTunes

Om Miroslav Holub

Miroslav Holub, født i 1923 i Plzeň og døde i 1998. Tjekkisk digter og Ph.d. 1958. Han var søn af en jernbanearbejder og sproglærer og begyndte først at skrive digte, da han var omkring de tredive år, og først efter at hans videnskabelige studium var overstået. Klinisk patolog. Immunolog. Han blev spurgt engang af den engelske litteraturforsker: A. Alvarez om han havde nogen poetik, som han arbejdede ud fra og han fik dagen efter en slags manifest-lignende skrivelse, hvori blandt andet står at læse:

”Der er ingen dyb kløft mellem den videnskabelige hjerne og den kunstneriske: begge rummer en maximal skaben sammen med en maximal frihed. Videnskab er både teoretisk og eksperimental. Kunst er kun eksperimental”.

”Der er ikke forskellige realiteter. Hvad der kan skabes af kunst er ikke en ny realitet, men en dybere tilnærmelse til de indre og ydre kendsgerninger (facts) om menneskelivet. Disse kendsgerninger er kun kunstens og filosofiens kongerige i det øjeblik, de bliver tilgængelige for videnskabelige metoder”

Om sit forhold til læseren, siger Miroslav Holub:

”Jeg holder mest af at skrive for folk, der er uberørte af poesi; f.eks. at skrive for dem, der ikke aner, at det overhovedet kunne være for dem. Jeg ville gerne have, at de skulle læse digte lige så naturligt, som de læser aviser eller går til fodboldkamp. Ikke fordi jeg regner digte for vanskeligere; ej heller blødagtige eller prisværdige”.

Han skrev urimede digtede, da de var lettere at oversætte.

Citater fra Miroslav Holub, Selected Poems, Penguin, 1967

Døren

Gå hen og åbn døren.
Udenfor er der måske
et træ eller en skov
en have
eller en magisk by.

Gå hen og åbn døren.
Måske løber der en hund rundt.
Måske ser du et ansigt
eller et øje
eller et billede
af et billede

Gå hen og åbn døren.
Selvom der kun er
et prikkende mørke
den hyldende vind
selvom der
ingenting
er der
gå hen og åbn døren.

Om ikke andet
vil det
trække.

Jeg går og smager på ord i øjeblikket
vejer dem som man vejer mel
hoster pludselig og melet pustes væk
som ord der bliver vejret
og fundet for let
å denne iboende kritik
denne kritik af ordene
denne kritik af tavsheden
dette ord dilemma
at finde de rette og til rette lejlighed
udvalgte og rette ord
til at fortælle utvetydigt
og uden kritisk distance
uden ironi fortælle lige ud
at der er et lille ord
som presser sig på
som må ud uden at det latterliggøres
man må tage chancen
mande sig op og sende det nødvendigt
og uforstilt ud bare bringe det enkelt
på bane sådan i forbifarten
og uden at rødme sige ordet
der er brug for trække troen
og kærligheden til side
og give plads for
håbet

Det er nu og aldrig

Hvis græsset ikke vil grønnes på grund af tørken
kan man bare male det visne græs grønt med en spraypistol og lidt maling
der holder i et halvt år og så skal man ikke slå græsplænen selvsagt og
hvis æbler ikke kan holde længe nok kan man genmanipulere dem så de holder og
aldrig rynker
hvis majsene ikke bliver moden må man lave en majs der bliver moden selv i
frostvejr og
det er også løsningen på vindruer der ikke tåler nattefrost
så vi afskaffer nattefrosten af hensyn til vindruerhøsten og vinproduktionen
hvis vi skulle få lidt frostvejr kan vi blande frostvæske i vinen så den holder
længere
der er nok at tage sig til for iværksættere i fremtiden
der bliver mere og mere brug for alternative løsninger og
forslag til overlevelsestrategier
der er brug for fantasien og lidt ekstravillig bankkapital som skaffes ved at vi lukker
endnu flere biblioteker og museer og sælger ud af kunsten
vi må have en fælles regering for hele verden som uden vaklen og uden diskussion
sætter gang i erhvervslivets globale innovative forslags løsninger på tidens
udfordringer
der er ikke et sekund at spille tiden løber hæsblæsende bagefter uden chance for
en
olympisk rekord hvis alle regler og hensyn skal overholdes det er nu og aldrig

Snebærrene
står hvidt i grønt
betuttede tilbage
borte tog sneen

rotterne

de siger det regner i nat
det regner
og rotterne kommer op
af deres huller
han siger han har fået
en sikker dør
at genboen har hængt sig
på altanen han hænger
der og dingler mens
de forgæves prøver at
bryde døren ind
det vil bare ikke lykkes
og det regner i nat
det er så mørkt når det
regner
han sukker dybt i telefonen
og telefonen bliver
et ekko af ensomhed
han hvisker stille
jeg har sat pæoner
i knop - de bliver smukke
hun var så glad for pæoner
tror du hun kan se dem?
svarer

ja dem bliver hun glad for
og det regner i nat
alle blomster får vand
masser af vand
de skal nok springe ud
men svaret er nej - aske kan
ingen ting se
han siger han har fået
en sikker dør
der er jern i og rammen er hvid
ellers ligner den en helt
almindelig dør
men ingen kan komme ind
som dagen der ligner en
almindelig dag
bortset fra genboen
de siger det regner i nat
det regner
og rotterne kommer op
af deres huller

det er så mørkt når
det regner

af og til er fællesskabet
større end os selv
lige her krybes der rundt
udenfor kroppen og det mærkes
som edderkoppetrin

vi danner spind
bag masken

må jeg bede om din opmærksomhed
dyrebare øjeblikke
der kan koste

begyndende regn sætter ind
en regnbue i horisonten?

det er koldt uden de strenge

Gud hvisker
Gud hvisker til dig
tro på Hellig-ånd
på kærlighed liv
vi bomber hinanden
synder og sammen
verbalt og i sjæl

hvem ville ikke blive
bange

fordrejet hoved
rystende kraniedelev
på skuldren sidder
en krage skræpper
om nye tider og
svudent år
vi skal spare
spare på kræfterne

ekko i øjnene

der er mørkt
i viadukten
her bor rotter
og muldvarper

du ser dem hver dag
gå gennem byen
sidde på caféen
drikke cafélatte

solen - solen
lyset blænder

den lille mand
har mere end nok
at se til
med de nye perspektiver på standsede ure
og boldbehandlede børn

den gamle dame kryber sammen i sine gummistøvler
det lyner til kaffen og sukkeret smelter

nedfald og strangulering
skarntydehenrettelse
” jeg skylder dig en hane Asklepius ”

det er en bizar tanke at storkene er flyvefærdige
når aviserne endelig får spalteplads om mandagen

De levendes mareridt.

Stilheden
lyder som et kor
af sære stemmer.

Natten
føles brændende
som et flammehav.

Mørket
skjuler det sete
udsletter spor.

Kulden
ætser tværs igennem
alt så skærende.

Håbet
forsvinder som mindet
om en længst tabt drøm.

Eksistensen
af fortabte sjæle
i en verden af had.

De levendes mareridt.

En evighed venter.

Som ensomme strømme
af guld
løber tårefloden
fra sit udspring
i bjergenes øje.

Sjælen danser nøgen
på de snehvide toppe.
Her flyver ørnen frit
tager sin flugt
ned til dybet
lander på de stivnede guldtårer
i mørkets dal.

Andre fugle synger om frihed
drømmenes land
et utopia langt borte.

Dalen ligger i skygge,
og skønt solen skinner,
er her ingen varme.

Glæde og skønhed findes vel,
men ikke i disse egne.
Ørnen gør sit ophold kort;
en evighed venter!

På den anden side.

Håbet
vandrer gennem en gold ørken.
Under nattens tavse stjerner.

Drømmene
var mange;
utallige
som gyldne sandkorn i en endeløs ørken
som glimtende dråber i et uendeligt hav.

Frygten
skriger fra urhavets mørke altopslugende dyb.
Færgemanden kræver sin betaling.

Hjertet
var fyldt
af længsler
som en uudslukkelig tørst
som en fortærende ild.

Hinsides håb og frygt
er der
nu
intet mere
at stræbe efter.

At være er alt,
der findes.

Støvspor.

Støvet samler sig
i flytbare enheder.
Du har ikke flere kaniner
at hive op af den høje hat.

Med stormskridt i vinden
farer du afsted
iklædt
rastløshedens støvler.
De strammer.

I støvskyen,
der hvirvles op
efter sporet,
anes et budskab
skrevet med
den ro,
du glemte undervejs.

Lagt på hylden.

Meget var levet
meget var blevet til noget
meget andet var det ikke
havde aldrig rigtig
taget form.

Så meget var blevet
lagt til side

lagt på hylden

til bedre tider.

Mere stille dage
har jo også deres
berettigelse.

Samtale med en dæmon

J Nyd
Hva er en dæmon?

Jo Kaj Feddersen
Jeg kunne godt ty til en eller anden gammel græsk definition, eller en kristen, men det vil jeg ikke. Jeg vælger at forklare det ud fra mine erfaringer. En dæmon er en manifestation af energi og masse fra et menneskes voldsomt eksplosive følelsesudbrud og længsler. Hvor mennesket enten selv forvandles til - eller føder manifestationen - altså det nye væsen, kaldet dæmon. Det er ofte således, at mennesket ikke kan opnå det som længslerne kredser om.

J Nyd
Hva så faldne engle?

Jo Kaj Feddersen
Dæmoner kan manifesteres fra andre væsener end mennesker. Det er et spørgsmål om energi og følelser.

J Nyd
Er du en dæmon?

Jo Kaj Feddersen
Ja.

J Nyd
Hvordan blev du dæmon?

Jo Kaj Feddersen
Jeg ville bevare en skov. Jeg kunne dog ikke beskytte det skovområde, trods alle de mennesker jeg dræbte. Selve transformeringen hændte mens skoven brændte. Men hvad der egentligt gik for sig, husker jeg ikke. Og nu .. beskytter jeg regnskov.

J Nyd
Ka du fortælle lidt om hvordan du ser ud?

Jo Kaj Feddersen
Ja, jo. Just nu er jeg som en almindelig mand. Jeg kan skifte udseende, og være kropsløs, altså blot være til stede i et andet væsens bevidsthed.

J Nyd
Er det normalt?

Jo Kaj Feddersen
Det ved jeg ikke. Det findes i alle grader.

J Nyd
Ka de ligne ulve?

Jo Kaj Feddersen
Ja.. hvorfor ulve? [Jo Kaj tager sig til hovedet]

J Nyd
Er dæmoner styret af Satan?

Jo Kaj Feddersen
Dæmoner er oftest styret af de følelser og længsler som skabte dem. Det er meget individuelt.

J Nyd
Præster vil hævde at dæmoner er urene ånder i Satans vold. Ka du bevise at du ikke i Satans vold?

Jo Kaj Feddersen
Jamen. Det vil være et spil om ord. Er det hele så ikke Jahves værk?

J Nyd
Jeg er buddhist. Så det... Vi ka lade læseren afgøre det.

Jo Kaj Feddersen
Det gør han nok alligevel.

J Nyd
Men man ka blive besat af dæmoner? Er det ikke ondt?

Jo Kaj Feddersen
Et menneske kan blive stukket af en skovflåt. Er det ondt? Nogle dæmoner besætter, andre fortærer, andre igen voldtager. Og så er der dem som ikke rører mennesker med en ildtang.

J Nyd
I folkeminderne er der alle mulige udseender. Hvorfor ser vi så få, nu om dage, af dem med de mere groteske udtryk?

Jo Kaj Feddersen
Folk er mindre åbne. Man skal være disponeret for at kunne se dæmoner. Og den kropsløse form er mindre besværlig. Men det er ikke alle dæmoner som

er i stand til at skifte til kropsløs.

J Nyd

Hvilke typer dæmoner er de almindeligste i dagens Danmark?

Jo Kaj Feddersen

I den vestlige verden er det grådighed, jalousi og storhedsvanvid der er årsager til skabelse af dæmoner. De knytter sig så henholdsvis til mennesker som vil være rige eller have mere rigdom, status, prestige, mennesker som holdes udenfor og forvirrede mennesker. Og så er der en gruppe som er skabt af undertrykkelse og frihedsberøvelse, som er meget destruktive, næres af skadefryd. De knytter sig til vrede mennesker.

En jalousi-dæmon er med til at holde deres menneske udenfor de sociale fællesskaber. Dæmonen vil have mennesket for sig selv.

J Nyd

Hvorfor bliver man besat af en dæmon?

Jo Kaj Feddersen

Nu er det ikke alle som direkte bliver besat. En dæmon kan øve sin indflydelse blot ved samtale. Og det sker oftest i menneskets fantasier og tanker.

Et menneske bliver besat, fordi at det menneske har et psykisk sår. Det er indgangen for dæmonen.

Det psykiske sår gør at mennesket kredser for meget om bestemte ting.

Menneskets tankegangs lukkede landskaber gør det let for dæmonen at ride på simple følelser og fejlslutninger.

Du kan kalde det for konventionernes fallit.

Hvis mennesket har megen energi, fantasi og jordforbindelse er det svært for en dæmon at øve indflydelse.

Egentligt er der mange ligheder med manipulationen som sker menneske til menneske. Og mennesker kan også bruge bruge karisma. Dæmonens er ofte stærkere.

J Nyd

Ja, det ka jeg forstille mig. Har mødt personer, hvor jeg tænkte: "Hvad skete der? Sendte han en energi ind i mig, så jeg bed på?" Er det sådan et sælger/politikerfif?

Jo Kaj Feddersen

De sælgere og politikere som har den evne vil, hvis de bruger evnen intelligent, komme længere i hierarkierne end dem uden. Mange dæmoner besidder denne evne.

J Nyd

Minder mig om, at jeg har oplevet noget jeg vil kalde dæmoni. Det var en tilstand, hvor folk i en organisation kørte frem med deres kæpheste og med følelserne uden på tøjet, og skyklapper, så man ikke

kom ud af stedet.

Jo Kaj Feddersen

Mennesker er tit bundet af gamle oplevelser i deres kommunikation. Og har billeder af at nogen vil lægge hindringer i vejen.

J Nyd

Sker det at dæmoner samarbejder?

Jo Kaj Feddersen

De mere intelligente samarbejder. I menneskenes verden, når der er krig, forbrydelser og undertrykkelse indgår dæmoner samarbejder.

J Nyd

Er dæmoner skyld i krig og andet elendighed?

Jo Kaj Feddersen

Hvis dæmonen trykker på aftrækkeren.

Og hvis skyld var det?

J Nyd

"Skyld" har det med at gøre komplekse ting firkantede og forsimplede. Årsag og virkning af uendelig mange facetter af virkeligheden, er det utålelige sande.

Tingene sker bare...

Jo Kaj Feddersen

For den intelligente er verden kompleks. Det gælder også i dæmonernes verden.

Og verden er større end man tror.

J Nyd
Hvordan større?

Jo Kaj Feddersen
I det små. I det vi ikke kan registrere. Og kræfter
større end os selv. Magter større end os selv.

J Nyd
Magter større end os selv? Er dæmoner
forbindelsesled mellem mennesker og guder, ligesom
de gamle græske filosoffer talte om med daimon?

Jo Kaj Feddersen
Næ, men visse dæmoner har nemmere ved at
komme i forbindelse med højere magter. Men selv
om de er højere, er de ikke frie. De er bundne på
deres følelser og mål. Og så er de begrænsede af
jordens geologi - de tektoniske plader.

J Nyd
Mål?

Jo Kaj Feddersen
Eksempelvis, at bevare sin magt er et mål i sig selv.

J Nyd
Matricer i rummet / følelser støder ind i hverandre
/ kredser om de samme / eksploderer til nye /
illusioner moder / minder sig hensigt //

Dæmoner samarbejder, har vi fået slået fast, men
strides de osse?

Jo Kaj Feddersen
Når der er forskellige interesser.

J Nyd
Hvordan slås dæmoner?

Jo Kaj Feddersen
Med alle midler. Stråling er almindeligt. Den med
den største energi vinder.

J Nyd
Hvordan går det med at beskytte regnskov?
Det må da være stik imod visse grådighedsdæmoners
interesser?

Jo Kaj Feddersen
Det ser ikke godt ud på det korte sigt. Men tiden
arbejder for os. Grådigheden er bundet op på penge.
Penge er én ting, skov er noget andet. Skov vokser
af sig selv. Penge er en trossag. Og trossager skal
have magt bag sig. Og grådigheden er selvdestruktiv.

J Nyd
Apropos at beskytte land. Nissen siges at være en
afdød bonde som vil beskytte sin ager. Har du mødt
nisser? Er nissen dæmon?

Jo Kaj Feddersen
Kan være. Ikke i alle tilfælde. Jeg har mødt andre
beskyttere af land. Om de var nisser, det kan vel
være.

J Nyd
Kommer til at tænke på det gamle udtryk fylgie. Der
må osse være dæmoner iblandt de her fylgiesånder.

Jo Kaj Feddersen
Ja...

J Nyd
Ka et menneske styre en dæmon, ikke uddrive, men
udnytte dæmonen?

Jo Kaj Feddersen
I nogen tilfælde har mennesket fordele af en
dæmon, men dæmonen vil forlade mennesket som
en anden kat, hvis dæmonen ikke får noget ud af
det.

Der er ikke så stor forskel på dyr, mennesker og
dæmoner, var der en eller anden som engang fortalte
mig. Noget med rummelighed.

J Nyd
Hvad ville du være, hvis du ikke var dæmon?

Jo Kaj Feddersen
Bare bevidsthed gemt i et stort træ.

*Jo Kaj Feddersen er ikke dæmonens rigtige navn. Det rigtige
er os ubekendt. Ligheder med rigtige personer, levende eller
døde, firmanavne, begreber eller stednavne er helt tilfældigt.*

